

er jo nemlig ikke alene Skade paa Skibet, der betinger Skibets Udygtighed; for Dampskibets Vedkommende er det specielt Maskinens Brugbarhed, som bestemmer Udygtigheden, og der vil vist heller ikke være nogen væsentlig Betænkethed ved at indrømme Maskinmesteren en saadan Beføjelse til at kræve Maskinen besigtiget; thi man maa jo dog gaa ud fra, at han er mere sagkyndig paa Maskinvæsenets Omraade end Skibsføreren.

G. Sprensen: Jeg forstaar naturligvis den Varme, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) nærer for dette Lovforslag, men i øvrigt maa han dog ikke glemme, at han er noget anderledes stillet til dette Forslag end de øvrige Medlemmer. Det ærede Medlem har i adskillige Aar med stor Interesse og Nidkærhed arbejdet paa dette Lovforslag, med Hensyn til hvilket det dog er uomtvisteligt, at det baade i sine Hovedtræk og sine Enkeltheder var aldeles ukendt for Tingets Medlemmer, indtil det for et Par Aaaneer siden viste sig i Landstinget. Det ærede Medlem maa ogsaa tillade Tinget at vise sin Interesse for dette Lovforslag derved, at vi ikke lade det gaa rolig hen, styde det fra os, lade det faa en blot formel Behandling og gøre det færdig, uden at Tinget kommer til at sætte sig ind dert, men at vi give dette Lovforslag en lignende Behandling, som alle andre Lovforslag have faaet. Vi omfatte Sagen med Interesse her i Tinget, men jeg tror, der ligger en Fare for Fremtiden, for Frugten af saadanne internationale Kommissioner, naar det straks skulde gøres gældende, at hvad der vedtages i en saadan Kommission og vedtages i et Lands Rigsdag, skulde ogsaa vedtages strax af de andre. Det var simpel Høflighed. Det ærede Medlem fra Viborg mente, at det var simpel Høflighed af den danske Rigsdag at gøre Forslaget færdigt snarest muligt i denne Samling. Jeg tror, det kunde blive lidt farligt for videre Samarbejde med hinanden, naar det hele jaaledes uden videre bliver reduceret til et Høflighedsspørgsmaal. Vil man vise simpel Høflighed, har man altsaa snarest muligt at vedtage det. Naar det ærede Medlem mente, at det ikke vilde vise stor Iver og Nidkærhed for fortsat Samarbejde, at man lod denne Sag ligge, da er der ingen, som har foreslaaet at lade denne Sag ligge; der er kun fremdraget her, at vi skulle behandle denne Sag som alle andre. Vi indrømme, at Forarbejderne til dette Lovforslag ere betydelig grundigere eller væsentlig grundigere

og alsidigere end til mangfoldige andre Lovforslags; men vi sige alligevel: vi behandle Sagen som de andre Love; skulde det være, at den ikke kunde føres til Ende i denne Samling, kan det virkelig ikke betragtes som Uhyøflighed over for Sverige eller som et Bevis for, at vi ikke have Iver for fortsat Samarbejde i den Slags Sager. Maa jeg tilføje endnu, at det ærede Medlem mente, at Sagen gif bedst igennem, naar den var frisk, og at det var heldigt snarest muligt at lade denne store Sag gaa til anden Behandling. Hertil vil jeg dog sige, at vi i vort Lovgivningsarbejde have Eksempler paa, at Sager ere gaaede igennem saa hurtigt mens de vare friske, at vi bagefter sikkert have indset, at det dog ikke havde været til nogen Skade, om de paa-gældende Forslag havde overlevet Sommeren og vare komne frem igen til næste Samling. Jeg har ikke, og jeg tror heller ikke, at noget andet Medlem har taget Ordet for, at vi skulle lade denne Sag ligge eller styde den fra os; men jeg har tilladt mig at tage Ordet for, at vi skulle behandle denne Sag som alle andre, uden at følge andre Hensyn, uden at der er Tale om Høflighedsspørgsmaal, men saaledes, at vi faa det bedst mulige ud af dette Lovforslag. Samtidig mener jeg, at der kunde være Ting, som det var værdt at faa grundigere undersøgt og nærmere overvejet, end Kommissionen har gjort, som dog sikkert har undersøgt og overvejet dette nøje.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bojsen: Jeg stal tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12te April 1889, § 12.